

Jukka-Petri Nieminen

Luostarin puutarhassa

Jukka - Petri Nieminen

Luostarin puutarhassa

Jukka - Petri Nieminen

Luostarin puutarhassa

© 2025 Jukka-Petri Nieminen

Kustantaja: BoD · Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-8515-7

Kiitos.....	7
Alkusanat.....	9
I Luku Prologi.....	11
II Luku Elämä Versaillesissa.....	13
III Luku Pako.....	27
IV Luku Noviisina.....	55
V Luku Vihkiminen nunnaksi.....	87
VI Luku Epilogi.....	101
VII Faktaa.....	103
Abtei St. Hildegard.....	103
Benediktiläiset.....	106
Benediktiläissäännöt.....	108
Giljotiini.....	113
Hildegard Beingeriläinen.....	119
Iso Rokko.....	135
Katolinen kirkko.....	136
Keuhkokuume.....	162
Lavantauti.....	164
Ludvig XIV.....	165
Ludvig XVI.....	177
Marie Antoinette.....	184
Nunnien asut.....	199
Nuntius Apostolicus.....	201
Valuutta	
Livre.....	203
Sou.....	203
Versaillesin palatsi.....	204
Versaillesin puisto.....	217

Kiitos

Riihimäellä 7.11.2024

Joskus masensi, kun sai negatiivista palautetta omista luomuksistaan. Joskus otin kritiikistä vaarin, mutta usein, eli aina, jatkoin omalla linjallani. Mielestäni taiteilijanvapaus on toteuttaa oma tahtonsa, kuten hän haluaa. Tuskin Väinö Linna, sisukas tamperelainen, kuten itsekin, ei antanut kustantajalle paljoa määräysvaltaa teoksiensa suhteen. Periaatteella ota tai jätä!

Saipahan moni muukin ”turpiinsa!”, kuten Leonardo da Vinci. Hullu, jota aikalaisensa pitivät mielisairaana. Ja mitäs meillä nyt on? Helikopteri ja mitä muuta. No Leo - pojua en päihitä tällä sadulla, vaikka kuinka yritänkin.

Taas kerran kiitän lämpimästi kaikkia tukijoukkojani, kuten muusat Pia ja Auli.

Ja tietysti ”varamuusaani Villeä”, kissani, joka on välillä pakottanut minut, enemmän, kuin kerran, keskeyttämään kirjoittamisen. ”Nyt on ruoka-aika. Pötyä pöytään, Sir - SHEBAA TOLLO!”. Ja kaikkia muita, jotka ovat tukeneet ja auttaneet minua taas kerran.

Viimeisenä, mutta ei vähimpänä kumppanini Kim, joka taas jälleen kerran... ei, kun ikuisuuden, on jaksanut kestää pauhaamisen määrääni. Hän on tukenut ja auttanut minua eepokseni aikaansaamiseksi.

Alkusanat

Viisi eeposta vääntäneenä ja viisastuneena, tai sitten ei, tämä tekele on kummitellut mielessäni yli 40 vuotta. Sain idean jo lapsena ja jopa aloitin kirjoittamaankin. Mutta jotenkin se sitten keskeytyi.

Kun olin saanut pappi kirjan valmiiksi, piti jatkaa teemassa. Totesin kuitenkin, että nyt tarvitsin luovan tauon. Aloin koota ilmailunhistoriaa ja se projekti paisui, kuin pullataikina. Samaan aikaan sain ajatuksen stuerttikirjasta. Seitsemän vuoden jälkeen sain historiikin valmiiksi. Stueretti kirjan pohjatyöt oli siinä sivussa tehty niin hyvin, että kirja valmistui kuukaudessa.

Nyt aloitan tämän kirjan kanssa kolmannen kerran, josko nyt tulisi valmista.

Vanha Abbedissa huokaa syvään, hänen väsyneet, kaiken nähneet silmänsä, haluaisivat ummistua edes hetkeksi. Hän kuitenkin tarttuu uutta tulevaa abbedissaa, jossain uudessa luostarissa, missä sitten lieneekään, kädestä ja sanoo

– Sisareni, tämän tarinan kerron Teille ja vain Teille. Se olkoon meidän salaisuutemme. Minä suojelin totuutta loppuun asti. Nyt voin vihdoinkin kertoa kaiken Teille arvoisa Äiti. Salailu on ollut raskasta, mutta joskus se on niin tärkeää.

Abbedissa ummistaa silmänsä ja huokaa verkkaisesti.

– Elämäni ja sen salaisuus on toista kuin luulette. Sisareni, jos tietäisitte, miten olen elänyt tämän valheen taakan alla, vaikka olenkin luvannut uskollisuutta ja rehellisyyttä Kaikki Valtiaan edessä.

Kerätäkseen voimiaan, hän sulkee silmänsä ja huokaa. Parin nielaisun jälkeen hän jatkaa.

– Se olin minä. Minun piti olla vaimo ja äiti. Ja nyt olen pettänyt kaikki rakkaimpani. Abbedissa vaikenee, hän huokaa, pienet kyynelät valuvat poskille.

Nuori tuleva Abbedissa Helga saa kovemman kädenpuristuksen.

– Nyt on aika Abbedissa Helga, seuraajani ... PHUUUH! Hetken tauko.

– Kertoa Teille kaikki. En ole aivan varma, muistanko kaiken oikein....

Vanhan Abbedissan ääni sortuu hetkeksi, hän yskäisee ja jatkaa.

II Luku

Elämä

Versaillesissa

1765 - 1775

Abbedissa viittasi vesilasiin. Sisar antoi hänelle kulauksen vettä. Nielaistuaan abbedissa alkaa kertoa tarinaansa.

Asia, joka oli leimaa antavaa Ludvig XV: n hallituskaudella olivat lukuisat rakastajattaret ja enemmän tai vähemmän tunnustetut jälkeläiset. Ludvig XV:n rakastajattarista neljä ensimmäistä olivat keskenään sisaruksia, Neslen ja Maillyn markiisin Louis III:n tyttäriä. Tämäkin kuninkaallinen tapahtumakokonaisuus lienee saavutus omassa sarjassaan. Ludvig XV sai 13 aviotonta lasta. Tämä luku on huomattavasti pienempi kuin hänen edeltäjällään Ludvig XIV: llä. Yksi kuningas Ludvig XV: n Petites maîtresses pienistä rakastajattarista, oli Jean – Lucin äiti Madelene.

Vaikka Madelenen isä Jean – Pierre de Coubert vaimoineen olikin karkotettu kerran hovista, kuningas ihastui viehättävään Madeleneen ja otti hänet rakastajattarekseen. Kun Madelene tuli raskaaksi kuningas yritti hylätä hänet ja kieltää 1. helmikuuta 1740 syntyneen pojan omakseen.

Kuten sanottu, Ludvig XV kieltäytyi tunnustamasta aviottomia lapsiaan, sillä hänellä oli vielä muistissaan kaikki ne ongelmat, joita hänen edeltäjänsä Ludvig XIV:n aviottomien lasten tunnustaminen oli aiheuttanut. Hän tosin varmisti kaikille lapsilleen hyvän kasvatuksen ja järjesti heille kunniallisen paikan yhteiskunnassa, mutta ei halunnut tavata heitä koskaan hovin piirissä. Madelene oli kuitenkin sisukas ja vaati saada jäädä hoviin poikansa Jean – Luc Pascalin kanssa. Ehtona kuitenkin oli, että poika kantaisi sukunimeä de Coubert ja hänen oikeaa isäänsä ei koskaan saisi paljastaa.

Jean – Luc varttui ja hän meni naimisiin 24 – vuotiaana 19 – vuotiaan Jeanne Louise Calmetin kanssa, eli minun.

Jeanne Louise eli minä olin syntynyt 26. huhtikuuta 1745. Äitini oli Catherine Calmet syntynyt joskus 1720.

Isäni puolestaan oli Henri Calmet syntynyt joskus 1715.

Veljeni François syntynyt 1742 ja Roland syntynyt 1744 sekä Pierre syntynyt 1750.

Ja sisareni Clémence syntynyt 1747 sekä Édith syntynyt 1743.

Heräsin kukon kirkaisuun. Pelästyin, koska tiesin, että Jean - Luc, mieheni, oli etsittyjen listoilla, kuten itsekkin. Tässä hullussa maailmassa ainoa onni oli, etten ollut tullut raskaaksi, vaikka olimme useasti yrittäneet ja halunneet saada lasta. Jean – Luc oli ollut kuninkaamme Ludvig XV: n taloudellinen neuvonantaja. Ja Turgot oli päättänyt kavaltaa Jean – Lucin.

Oikea syy on kateellisuus, mutta Turgot vetoaa varojen kavaltamiseen, sekä siihen, että Jean – Lucin isoisa oli häädetty aurinkokuninkaan hovista laiskana osanottajana rituaaleihin.

Jean –Luc oli hovin varainhoidon kirjanpitäjänä ja teki ”mukamas virheitä”. Mutta nyt Jean – Lucin osallisuus Versaillesin ylenpalttiseen elämään, vakoiluun ja kavallukseen oli todistettu. Ainakin kuningas Ludvig XV: n ja hänen uskottunsa raha-asian ministeri Turgotin mukaan. Tuo itsevaltiashan, ei halunnut muuta, kuin alistaa alamaisansa ja tuntea olevansa Herra. Ihan kuten molemmat edeltäjänsäkin.

Anne Robert Jacques Turgot, baron de l'Aulne, tunnetaan myös pelkästään nimellä Turgot

(10. toukokuuta 1727 - 18. maaliskuuta 1781), oli ranskalainen taloustieteilijä ja valtiomies. Nykyisin hänet muistetaan taloudellisen liberalismien varhaisena toteuttajana.

Turgotin kuuluisin teos on *Réflexions sur la formation et la distribution des richesses*. Ajatuksia koulutuksesta ja rikkauksien jakaminen. Turgot toimi Ranskan raha-asian ministerinä vuosina 1774 – 1776. Hänen ajatuksensa innoittivat seuraavan sukupolven liberalisteja, kuten Montesquieuta, Benjamin Franklinia ja Adam Smithia. Hänellä oli selkeä visio liberalismien vaikutuksista. Niinpä hän ennusti Yhdysvaltojen itsenäistymisen jo neljännesvuosisataa ennen sen toteutumista. Itsenäistymisen toteuduttua Turgot varoitti, että Yhdysvaltoja uhkaa sisällissota, mikäli se ei pysty ratkaisemaan orjuuskysymystä.

Toinen alaisiaan riistävästä kuninkaista oli Ludvig XIV, Aurinkokuningas, Aurinkoinen isä, mitä helvetin nimiä, anteeksi sisar, niille nyt keksitäänkin, oli ehkäpä historian narsistisin johtaja, ainakin tähän asti.

Jean- Luc oli kuullut isovanhemmiltaan kauhutarinoita Versaillesin hovielämästä. Se oli kaukana siitä loistosta, mitä oli annettu ymmärtää.

Luostarin puutarhassa tuoksuu sireenit, tomaatit ovat
kypsymässä. Kappelista kuuluu nunnien laulu, joka yhtyy
lintujen lauluun. Tunnelma on harras ja rauhallinen, kunnes
porttikello soi.

Portinvartijanunna kiiruhtaa portille, josta hän löytää
resuisen ja verisen naisen.

Tästä alkaa tarina nunnan elämästä luostarin puutarhassa.

